Quaresma - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 27/03/2011 - 09:00

Ez 17,3-7
Rm 5,1-2.5-8
Jn 4,5-42

"SÓC JO, EL QUI ET PARLA" (Jn 4,26) El Temps litúrgic de la Quaresma fou, en els primers segles de l'Església, un temps de preparació intensa per a aquelles persones que rebrien el Baptisme la nit de Pasqua. Ja havien rebut una Catequesi important, a través del Evangelis Sinòptics. Però ara, a les darreres setmanes quaresmals, se'ls convidava a aprofundir la fe en Jesucrist per mitjà d'alguns textos de l'Evangeli de Joan. En definitiva, se'ls preparava per a respondre a la qüestió fonamental del Cristianisme:- *"Qui és Jesucrist"? ¿"Quina importància té Jesús per a la vida humana"*?Precisament a l'Evangeli de Joan, trobem diversos moments en que Jesús es compara a algunes realitats que són indispensables per a viure i per a viure amb dignitat. Vegem algunes d'aquestes comparacions: "**Jo sóc el pa de vida**" (Jn 6,35); "**Jo sóc la llum del món**" (Jn 8,12); "**Jo sóc la resurrecció i la vida**" (Jn 11, 25); etc.En resum: Jesús, a l'Evangeli de Joan, es presenta com *Aquell que és capaç de donar resposta i satisfacció a les grans inquietuds i desigs del cor humà*.I la narració de la dona samaritana expressa meravellosament l'afirmació anterior. Fixem-nos en alguns aspectes del text:En primer lloc, la dona samaritana, representa la persona que desitja calmar la seva set d'amor, de seguretat, de goig.... Però ha d'anar cada dia al pou, carregada amb la seva gerra, ja que "**els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set**". L'aigua del pou simbolitza les sol·lucions i satisfaccions humanes, que sempre són parcials i provisionals... I la vida que fins ara ha portat la dona samaritana confirma aquesta realitat: "**Cinc marits has tingut...**", li diu Jesús, que no han pogut donar-li la seguretat i la felicitat que buscava...I és que les realitats del món i també les persones humanes, per qualificades que siguin i per molt que les estimem, són sempre limitades i no poden apaivagar els desigs immensos que portem al cor. Sant Agustí, en el segle cinquè deia el següent: "**Ens heu fet, Senyor, per a Vós i el nostre cor està inquiet fins que no reposa en Vós".**En segon lloc, la dona samaritana ha anat al pou a buscar aigua, i no esperava de cap manera trobar-se amb Jesús. Més encara, quan se'l troba no li parla ja que "**els jueus no es fan amb els samaritans**"... És Jesús el qui pren la iniciativa de la conversa... Se'ns mostra així, d'una manera sensible, la veritat d'aquelles paraules que trobem a la primera carta de Joan (1 Jn 4, 10): "**... no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer...**".D'una manera poètica, un cant de l'Edat Mitja expressava així aquesta veritat: "**Buscant-me a mi, Senyor, et vas asseure cansat vora el pou**". Quan la dona samaritana es troba amb Jesús és perquè el Senyor "ha sortit" primer a buscar-la ("**No em buscaries, si no m'haguessis ja trobat"**, ens diu Jesús en paraules de Pascal).Finalment, quan la dona resumeix les seves expectatives dient: "**Sé que ha de venir el Messies... Quan ell vingui, ens ho explicarà tot"**, té el goig immens d'escoltar de llavis de Jesús: "**SÓC JO, el qui et parla**". Jesús se li revela amb les mateixes paraules que Moisès va rebre prop de la bardissa, molts segles abans: "**Jo sóc qui sóc".** I aquí tenim una de les aportacions més importants de l'evangeli de Joan: Jesús, l'home Jesús, l'home concret "**semblant a nosaltres, i que ha estat provat en tot, encara que sense pecar**" (He 4, 15b), *s'identifica amb l'Etern, l'Omnipotent, el Déu de l'Antic Testament*.Quan la dona samaritana rep aquesta revelació de llavis de Jesús, ens diu l'evangelista que "**deixà la gerra**". És un petit detall que indica fins a quin punt la dona havia calmat la seva set profunda: ja no haurà de "tornar al pou", és a dir, ja no haurà de buscar enlloc com satisfer el seu desig de felicitat, d'amor, de seguretat. S'acompleixen aquí aquelles paraules que Jesús pronunciaria més endavant, a la festa dels Tabernacles: "**Si algú té set, que vingui a mi; el qui creu en mi, que begui..."** (Jn 7, 37). La dona samaritana s'ha trobat amb Jesús, tot i que no ho esperava: Ja no li calen altres "gerres" ni altres "pous".Aquesta setmana que hem celebrat el "Dia Internacional de l'Aigua", i que potser ens hem fet més conscients de la terrible necessitat d'aigua que pateixen tantes persones i tants pobles, **adrecem-nos a Jesús, "font d'aigua viva",** per tal que ens dóni -i dóni als dirigents- el desig eficaç d'administrar amb justícia l'aigua del planeta, i també ens dóni el desig intens de buscar el Senyor.En el Temps de la Quaresma hem escoltat sovint la invitació del profeta Isaïes: "**Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoquem-lo ara que és a prop**" (Is 55, 6). Tant de bo que ens preguem seriosament aquesta invitació.